

Het veterinaire overheids-landschap van Frits Pluimers

Frits Pluimers kan als geen ander inzicht geven in het veterinaire overheidslandschap. Maar eerst wordt hem de vaste vraag gesteld: waarom is hij dierenarts geworden? Het blijkt dat hij op de middelbare school geen idee had welke studie hij moest kiezen. Uit een test rolde de keuze tussen rechten, medicijnen of diergeneeskunde. Practicus worden was voor Frits geen optie. Maar wat dan wel? Na enige tijd kwam hij tot het inzicht zijn studie af te maken en dan maar verder te zien. Het was het begin van een zeer gevarieerde loopbaan.

Tekst **Andries van Foreest** en **Ko Minderhoud**

“In 1968, na het behalen van mijn diploma, ging ik naar de medische faculteit in Rotterdam om het microbiologische veld te bestuderen en om de dienstplicht te vervullen. Maar dit was ook niet mijn toekomst; dus dan maar naar de vleeskeuring”, zo ongeveer vertelt Frits Pluimers over zijn worsteling een plek te vinden. Na anderhalf jaar solliciteerde hij op een advertentie in het *Tijdschrift voor Diergeneeskunde* voor de positie van landbou wattaché voor veterinaire aangelegenheden in Zuid Amerika met als standplaats

De Veterinaire Dienst

Het gebrek aan carrièremogelijkheden deed Frits besluiten terug te keren naar Nederland. Hier werd hij adjunct-inspecteur Veterinaire Dienst en Veterinaire Inspectie Volksgezondheid in het ambtsgebied Groningen-Drenthe. Hij hield dit achttien maanden vol. “Het verschil tussen eigen baas zijn in Argentinië en werken als ambtenaar in een regionale inspectie in Nederland was groot.” Vervolgens ging Frits in Wassenaar wonen en werken als inspecteur in algemene dienst (Export

tot adjunct-directeur van de rvv, belast met levend vee, dierziekten en laboratoria.

De Gezondheidsdienst en Brussel

Als directeur Gezondheidsdienst Oost Nederland (vanaf 1991) leidde Frits de fusie van de provinciale gezondheidsdiensten van Overijssel en Gelderland en de bouw van de Gezondheidsdienst in Deventer in 1992. In 1995 werden alle regionale Gezondheidsdiensten voor Dieren samengevoegd tot één dienst in Deventer. Een rol als directeur van deze nieuwe dienst ambiëerde hij niet. Hij verkoos in dienst van de gezondheidsdienst te blijven. “Ik werd ‘uitgeleend’ aan het Landbouwschap om samen met het ministerie van Landbouw te werken aan een programma om de gezondheidsstatus van de Nederlandse veestapel te verbeteren.” Toen in 1997 varkenspest uitbrak en zich snel verspreidde, werd Frits aangesteld tot veterinaire manager van de varkenspestbestrijding in Boekel/Uden. Nadat die epidemie was uitgeroeid, bleef hij als interimmanager bij de rvv. “Ik maakte draaiboeken voor gebruik bij de uitbraak van dierziekten, eerst voor varkenspest, maar ook voor monden-klauwzeer. Voor de uitbraak van mkz in 2001 lag er dus een draaiboek klaar!” Zijn laatste diergeneeskundige betrekking was als opvolger van Stan van der Meijs als Chief Veterinary Officer (cvo). Dit is een adviseursfunctie binnen het ministerie van ELI voor de minister en de bestuursraad. “Vooral de taak van de cvo voor het bestrijdingbeleid van dierziekten is belangrijk”, aldus Frits. “Daarin zijn mede door inspanningen uit Nederland

Mede door de inspanningen uit Nederland zijn er belangrijke veranderingen doorgevoerd in het bestrijdingsbeleid van dierziekten

Buenos Aires in Argentinië. Nederlandse exporteurs hadden geïmporteerd Argentijns vlees van niet door het Verenigd Koninkrijk (vk) erkende slachthuizen als Nederlands vlees naar Engeland gezonden, maar werden betrapt. De invoer van rundvlees uit Nederland werd door het vk verboden. De Nederlandse Veterinaire Dienst loste dit conflict onder meer op door in Zuid-Amerika een eigen inspecteur te plaatsen, die vleesverwerkende bedrijven daar zou controleren. Ruim vijf jaar heeft Frits deze functie bekleed. “Ik reisde veel door heel Zuid Amerika,” herinnert hij zich. “Ik bezocht veel slachterijen en onderhield contacten met de Veterinaire Diensten en andere buitenlandse inspecteurs.”

Vlees en Vleesproducten) bij de vd/vhi. Hier maakte hij de afsplitsing mee van de vd en de vi en de omvorming van de vleeskeuringsdiensten van de gemeenten naar een Rijksdienst. Pluimers was lid van de stuurgroep om de vorming van de rijksdienst (rvv) te begeleiden. De rvv werd een dienst onder LNV. Frits: “Voor veel keuringsdierenartsen was deze ontwikkeling een drama. Veel ouderen vonden het niet eenvoudig hun plezier in het werk te houden.” De splitsing van vd en vi vond Frits logisch. Hij legt uit: “Een dienst die onder twee ministeries viel was een onlogische structuur. De behoefte aan samenwerking is geen reden voor een gemeenschappelijke dienst.” In 1985 werd Frits benoemd

Frits Pluimers in Kazachstan (2005).

de afgelopen tien jaar belangrijke veranderingen doorgevoerd, waardoor we besmettelijke dierziekten kunnen bestrijden met inzet van vaccinatie, zodat minder dieren hoeven te worden afgemaakt.

Markervaccins kunnen nu voor verschillende dierziekten worden gebruikt, waarbij in de epizootie alleen de dieren van echt besmette bedrijven behoeven te worden afgemaakt. Dit is op wereldniveau (OIE)

en in de EU een geaccepteerde methodiek geworden."

De cvo overlegt met veterinaire diensten van andere landen en onderhandelt met zijn buitenlandse collega's over certificeringvoorwaarden in de internationale handel, dieren en hun producten. "Je probeert een vertrouwensrelatie op te bouwen, waarin het mogelijk is om tot goede afspraken te komen." Vanaf 2004 geniet Frits van zijn pensioen in de uiterwaarden.

Toekomst

Frits maakt zich zorgen over het onderhouden van praktische kennis van de dierziektebestrijding bij de overheid. "Er zijn veel personele wisselingen. Voor de belangrijke ziekten zijn wel draaiboeken opgesteld. Maar daarnaast is het belangrijk dat er mensen zijn die weten waarom bepaalde maatregelen in de draaiboeken zijn opgenomen, die de discussies daarover hebben meegemaakt en die de achterliggende kennis en theorieën ook op andere nieuwe situaties snel kunnen toepassen." Volgens Frits hebben praktici geen sterke positie ten opzichte van de grote bedrijven en veehouders. Daardoor kunnen zij hun maatschappelijke taak tot heil van mens en dier niet meer goed waarmaken.

Curriculum vitae

- 1968 – 1969 Wetenschappelijk medewerker medische microbiologie, Erasmus Universiteit Rotterdam
- 1969 – 1971 Keuringsdierenarts Vleeskeuringsdienst
- 1971 – 1977 Landbou wattaché voor veterinaire zaken, Argentinië
- 1977 – 1978 Adjunctinspecteur VD/VHI (Groningen)
- 1978 – 1984 Inspecteur Vleeskeuring voor export Veterinaire Dienst
- 1984 – 1991 Adjunctdirecteur Rijksdienst Keuring Vee en Vlees
- 1991 – 1995 Directeur Gezondheidsdienst voor Dieren Oost Nederland
- 1995 – 1997 Programmamanager 'Diergezondheid in Beweging'
- 1997 – 1998 Veterinair manager Regionaal Crisiscentrum varkenspestbestrijding te Boekel/Uden,
- 1998 – 1999 Project Manager Dierziektebestrijding bij RvV
- 1999 – 2004 Chief Veterinary Officer